

DİLKEŞHÂVERÂN AĞIR SEMÂÎ

İSMÂİL FENNÎ ERTUĞRUL

Aksaksemâî

Ah E zel den der di aş kı hüs
Ah A nın çün rû zü şeb göz yaş
Ah A yıl maz tâ e bed pür neş

nî yâ re müp - te lâ - yız - biz
la rıy la â şî nâ - yız - biz
ve i cā mı sa fā - yız - biz

(Terennüm)
Ye lel lel li - te re lel li
ye le lel lel lel te - re lel - lel - li
yâr - dost -
ah gel e fen dim
MEYÂN
Mu hab bet bā - de sin nûş - ey
le yip mes ti - e lest - ol - duk

Ezelden derd-i aşk-ı hüsn-i yâre müptelâyız biz
Anın çün rûz ü şeb gözyaşlarıyla âşinâyız biz
Muhabbet bâdesin nûş eyleyip mest-î elest olduk
Ayılmaz tâ-ebed pür-neşve-i cām-ı safâyız biz

(Güfte = Hilmî Dede)